

Beste statenleden,

Begrijpt u mij niet verkeerd, ik sta hier nu voor u om u de les te lezen. Ik ga u met mijn 19 jaar niet vertellen hoe u het zou moeten doen. Ik wil u slechts een boodschap meegeven. Een boodschap waarvan ik hoop dat u erover na zult denken en mee zult nemen in uw verdere politieke carrière, maar ook naar uw gezin, uw familie en uw vrienden. Een boodschap die u mee kunt nemen naar onze mooie Drentse dorpen en steden, waar ook mijn roots liggen. Immers is uw sociale omgeving de plek waar u uw gedachten en denkbeelden vorm geeft doormiddel van acties.

Is de angst waarmee het gespreksonderwerp islam gepaard gaat u ooit opgevallen? We kunnen er bijna niet meer omheen. De media overspoelt ons met berichten over criminele moslims en de vele aanslagen hebben een enorme impact op onze samenleving. Charlie Hebdo, Bataclan, Brussel, maar laten we ook vooral de vele terroristische aanslagen in Pakistan, Turkije en een waslijst aan andere landen niet vergeten. Terrorisme woedt vandaag de dag op vele plekken in de wereld en haar vlammen verspreiden zich meedogenloos.

Het is geen wonder dat mensen bang en wantrouwend zijn. Bidden al die terroristen niet tot Allah en verbergen zij hun vrouwen niet allemaal onder sierlijke hoofddoeken? Zijn zij het niet die van 9/11 niet alleen het Amerikaanse noodnummer, maar ook een dag van wereldwijde rouw hebben gemaakt? Zijn zij het niet die al die arme journalisten op gruwelijke manier onthoofden?

Maar wacht even. Hier gaan we nou juist de fout in. Deze inmiddels welbekende denkfout werd al jaren geleden doorzien door onze grootste voetbalheld: elke wasbeer heeft een staart, maar niet elke staart heeft een wasbeer. Al zou iedere terrorist ter wereld een moslim zijn, dan nog is niet iedere moslim een terrorist. Wanneer er een bomaanslag plaatsvindt in de metro of er een vliegtuig in een flatgebouw wordt gevlogen, denkt u dan vooral niet dat de moslims van tevoren wel gewaarschuwd waren. Hun levens worden niet gespaard.

Zoveel mensen zijn tegenwoordig op de vlucht voor terrorisme en oorlog en wanneer zij denken eindelijk een veilige bestemming bereikt te hebben, worden ze overspoelt met angst uit de samenleving. Angst voor de oorlog en het terrorisme waar ze juist voor gevlucht zijn, maar die zich projecteert op hen, omdat men als het ware bang is dat ze het geweld met hun schamele bagage meevoeren. Deze angst uit zich in woede en vooroordelen, waardoor men niet in staat is de dialoog aan te gaan.

Maar wat nou als we de dialoog wel aan zouden gaan? Wat nou als we zouden praten en ze zouden laten praten? Wat nou als we vragen zouden stellen en zouden twijfelen aan wat we denken te weten, zoals Socrates ons lang geleden al probeerde te vertellen?

Wellicht zullen we hierdoor inzien dat we helemaal niet zo veel verschillen. We zijn immers allemaal op zoek naar ons geluk. We doen allemaal ons best zo ver mogelijk van oorlog en terrorisme vandaan te blijven.

Misschien zal het aangaan van de dialoog zelfs leiden tot minder terrorisme, doordat jonge moslims en vluchtelingen het gevoel hebben dat ze eindelijk een kans wordt gegeven, doordat ze een gevoel van begrip ervaren, in plaats van dat ze tegen een harde en koude muur van angst en afwijzing aanlopen.

Ik zeg niet dat het aangaan van een dialoog zal leiden tot een perfecte wereld, maar het zal er op zijn minst voor kunnen zorgen dat er meer begrip ontstaat. En juist dit kleine beetje begrip kan het verschil maken.

Maar dit geldt niet alleen voor de vluchtelingenproblematiek en de stigmatisering rondom moslims. Het geldt ook voor u, degenen die deels over het geluk van haar burgers beslist. Hoe mooi zou het zijn als er nog een compromis bereikt kan worden doordat het dialoog is aangegaan? Doordat u twijfelt aan uw kennis en daardoor enkel nog wijzer wordt. Doordat eenieder van u zich nog eens vaker afvraagt of uw standpunt daadwerkelijk het enige juiste is of dat er wellicht toch ruimte is voor andere opvattingen. Doordat u het dialoog aan bent gegaan om te ontdekken hoe de ander tot zijn standpunt is gekomen. Nogmaals, dit kleine beetje begrip kan het verschil maken.

Hope XXL staat ervoor dat iedereen zijn of haar leven met een 8 of hoger kan beoordelen. Het beeldje dat ik u vandaag mag aanreiken staat symbool voor dit doel. Ik hoop dat wanneer u voor of tijdens een vergadering naar dit beeldje kijkt, u hier wat motivatie uit kan putten om misschien toch nog een keer het dialoog aan te gaan met die ene koppige tegenstemmer, ook al lijkt het nog zo hopeloos. Wellicht dat dit beeldje u dat kleine beetje extra motivatie kan geven wanneer u verwickeld bent in een hevig debat.

Maar ik hoop ook dat u het onderscheid zal blijven maken tussen vluchtelingen en terroristen en tussen de islam en terroristen. Laten we niet deze miljarden mensen straffen voor de daden die door nog geen promille van hun worden gesteund. Laten we de vele wantrouwende hoofden weer in dezelfde richting draaien en samen weer vooruit kijken. Laten we met zijn allen, moslim, katholiek, protestants, joods of wat voor geloof dan ook, de handen ineenslaan en samen het terrorisme bestrijden. Laten we het dialoog met elkaar aangaan, opdat ooit iedereen zijn of haar leven met een 8 kan beoordelen.

Ik wil u allen ontzettend bedanken dat u vandaag de moeite heeft genomen om naar mij te luisteren. Het is natuurlijk aan u wat u met deze boodschap zult doen. Misschien heeft u een andere mening, dat kan uiteraard, maar als u zelfs dan maar een klein beetje nadenkt over de boodschap die ik u vandaag heb proberen mee te geven, is mijn belangrijkste doel bereikt.

Ikzelf geloof noch in de Christelijke god, noch in Allah, maar ik weet wat ons te doen staat.

Vera Oosterhuis